

Vélemények március 15-e ünnepléséről

Szájer: Jó, hogy kimaradtunk – Elek bírálja Demszkyt és a tüntető MDF-eseket

A március 15-ei megemlékezések a fővárosban nyílt tereket adtak bizonyos politikai harcoknak. Ezért néhány parlamenti képviselőt az ünnep után az ünnepléssel kapcsolatos véleményükről faggattunk.

— *Miért maradt távol a Fidesz ilyen demonstratívan a március 15-ei hivatalos ünnepélyekről?* — kérdeztük Szájer Józsefet, a Fidesz-frakció tagját.

— A '80-as évek végétől a Fidesz jelenlegi törzskarát képző társaság soha nem ment el a hivatalos ünnepségre a Nemzeti Múzeumhoz, mindig is a Petőfi-szobrot tartottuk az ünnep igazi megjelenítőjének. A mostani Kossuth téri ünnepségen egyébként Orbán Viktor jelen volt, de a bővebb részvételre nem tartottunk igényt. Úgy gondoltuk: a jelenlegi belpolitikai állapot nem teszi lehetővé, hogy úgy ünnepeljünk, ahogy azt régen tettük. Előzetesen olyan hírekről hallottunk, hogy úgy éreztük, jobb ha kimaradunk a dologból. Nem volt szerencsés a napi küzdelmeket belekeverni az ünneplésbe. Sem az '56-osok, sem pedig Demszky Gábor megnyilvánulását nem tartom helyesnek a média ügyében, bár természetesen a két megnyilatkozás nem ugyanaz a kategória.

Eörsi Mátyástól (SZDSZ) azt kérdeztük: Mi a véleménye arról, hogy Demszky Gábor ünnepi beszédét többen pántpolitikai kortesbeszédnek minősítették?

— *En nem így éreztem.* Ha elkezdjük a politikusok ünnepi beszédeit aszerint elemezni, hogy mennyiben pártpolitikus és mennyiben nem, akkor nyilván Szabad György beszéde is pártpolitikus volt és Antall József is így szokott megnyilvánulni, s nem mint

kormányfő. Én tulajdonképpen ezt természetesnek tartom, mert senki nem tud elszakadni saját gondolataitól.

— *Kifogásolhatóak voltak-e az ünnepi szónoklatok, demonstrációk?* — kérdeztük Elek István MDF-es képviselőt.

— Demszky Gábor politikai fellépése sem felelt meg annak az ideálnak, amit mi — az MDF liberális műhelye — megfogalmaztunk március 15-e ünneplésével kapcsolatban. Ez az ideál szerintünk azt jelenti, hogy március 15-e nemzeti ünnep, és nem lenne jó, ha a pártok aktuálpolitikai megfontolásaitak érvényesítenék. Demszky Gábor mondanóját kifejezetten ellenzéki politikusként fogalmazta meg, s nem mint Budapest főpolgármestere szölt március 15-én. De voltak másfajta hangok is ezen az ünnepen, melyek szintén nem felelnek meg az ideálnak, amelyről az imént beszéltem. Mi azt gondoljuk, mindenfajta bírálat jogos lehet a Rádióval és a Televízióval kapcsolatban, de nem látom indokoltnak, hogy az MDF tagságának egy része olyan módon fejezze ki véleményét, ahogy azt március 15-én a Szabadság téren tette.

D. D.

*
A Szabadság téri média-tüntetésen kis híján kellemtelen szituációba került Kőszeg Ferenc SZDSZ-képviselő — adta hírlít tegnap az Esti Hírlap. A cikk azt is említi, hogy Csurka István is ott volt ezen a tüntetésen.

— Csurka jelen volt a tömegben, de nem állt a közvetlen közelemben — mondta lapunknak Kőszeg Ferenc. — Nem tudom, hogy a felénk szórt szitkokat hallotta-e, de azt bizonyára hallania kellett, hogy Fónay Jenő felhívta az emelvényről a tömeg figyel-

mét: köztük van Eörsi István író. Ezt követően majdnem tettelességgé is sor került. Én Konrád György és Makk Károly társaságában voltam, s amikor felismertek ben-nünket, elég sokan fordultak ellenünk. Azt kiabálták, hogy „maguk védik a kommunistákat”, meg hogy „hagyják el az országot”, Konrádnak pedig, hogy „éljen a legnagyobb magyar író, de ne sokáig”, és egyebek.

Megkérdeztük volna a történetekről Csurka Istvánt is, de feleségétől megtudtuk, hogy ő március 13-án New Yorkba utazott, s onnan csak 24-én tér vissza. **m. k. i.**

*

Az egykori 56-os halálra ítélt, Mécs Imre miképp vélekedik a Petőfi-szobornál és a tévé előtt tüntető 56-osok indulatairól?

— A szélsőségek megdöbbennek, és különösen visszataszítónak tartom, ha az intolerancia és a brutalitás a forradalom zászlaja alatt jelenik meg. Úgy vélem azonban, hogy a történekeért nem az elkeseredett, kivezényelt emberek tehetnek, a felelőség azokat terheli, akik a politikaiak kárpótlását és az igazságtételt ugyan meg nem oldották, viszont az emiatt létező, jogos elégedetlenséget kivitték az utcára. Számomra elképesztőnek tűnik, s nagyon el vagyok keseredve miatta, hogy azokat, akiket sajnálók és szánok, épp a média ellen uszították, holott a demokratikus fejlődés alappillére a hatalomtól független, tehát szabad sajtó. A veszélyt abban látom, hogy bizonyos helyzetekben ezzel a hanggal el lehet indítani egy megállíthatatlan folyamatot. Olyat, amelyre a kormány, ugye, „kénytelen lesz” kemény kézzel reagálni.

(szi)